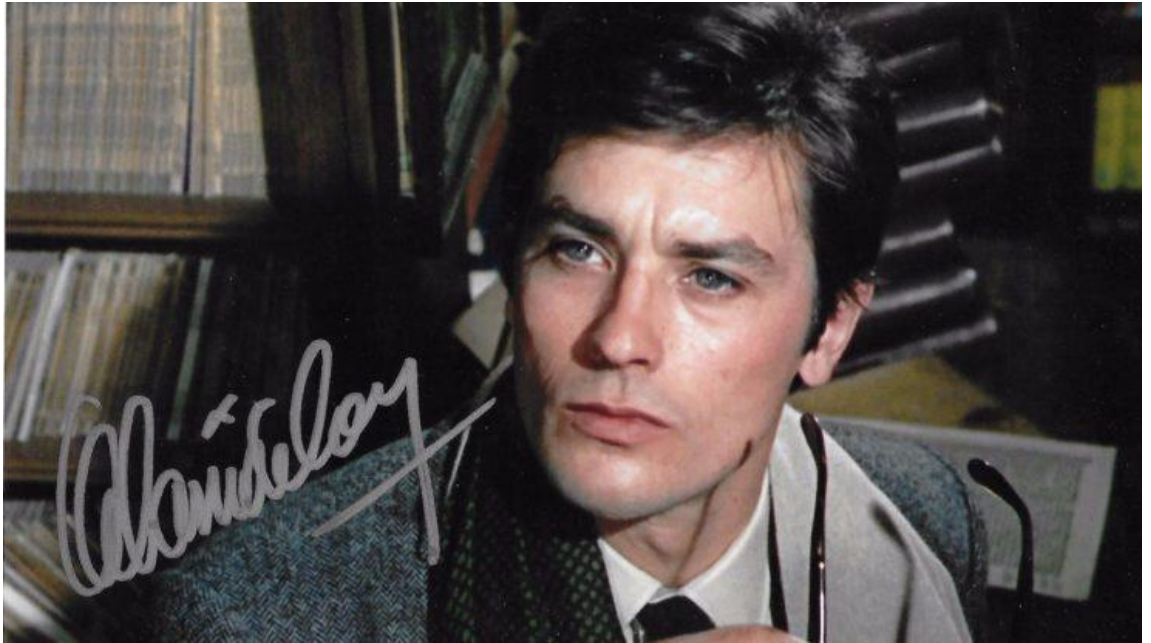
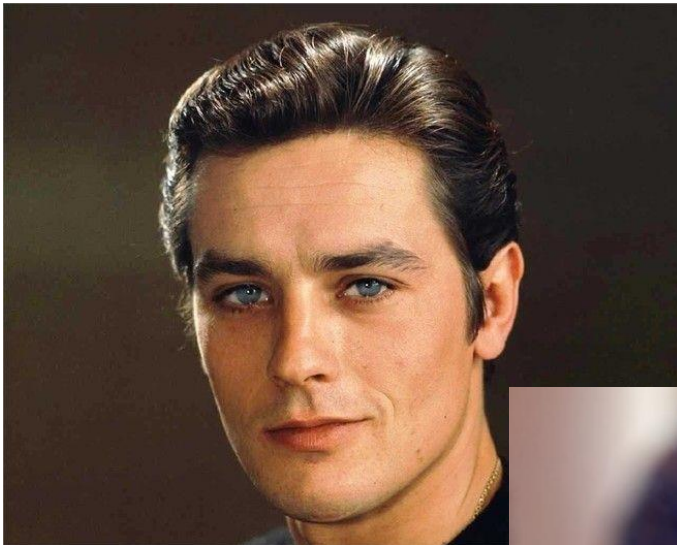

Історія кіно – це історія зіркових особистостей. Талановитих, геніальних, легендарних... Вони стають на десятиліття кумирами мільйонів, прикладом для наслідування, об'єктами обожнювання, поклоніння... Та навіть у світі кінематографу таке трапляється не часто - щоб ім'я улюбленого актора ще на піку його кар'єри вже стало узагальненням. Коли нам треба особливо підкреслити чоловічу красу і сексуальність, ми кажемо: «Ален Делон!» І одразу все стає зрозумілим.

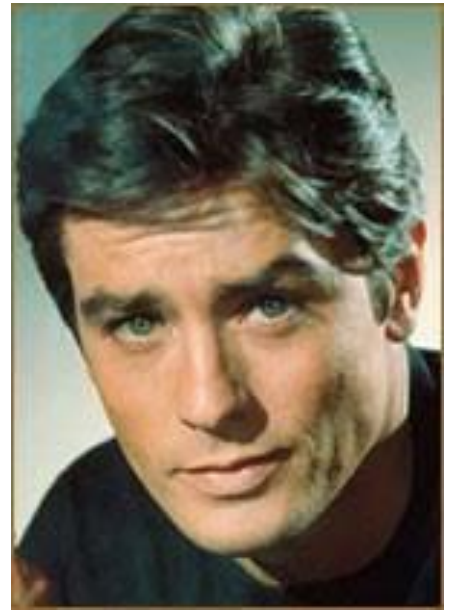
Синьо-блакитні очі, романтичний вигин густих чорних брів, заворожливий погляд з іронічною усмішкою, статура античних богів... Він був втіленням, еталоном чоловічої краси і супергероя. Його магнетизм - незвичайний, його краса - шляхетна!

Він і до тепер, незважаючи на вік, випромінює приголомшливу чоловічу енергетику, що відмічають всі, хто з ним спілкується. А вік у метра, досить поважний! 8 листопада місяць Делону виповнилося 85 років! З цієї нагоди кіноклуб «Книга на екрані» запрошує своїх прихильників переглянути один з багатьох фільмів за участю зіркового ювіляра.

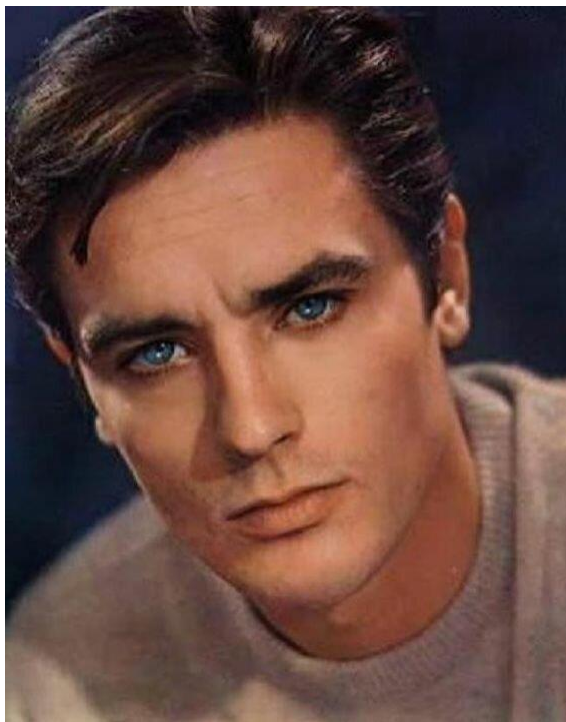
Тож, доброго дня, шановні добродії!

Звичайно, доля подарувала нашому героєві звабливу зовнішність. Він був «святком для очей», - як писали про нього кінокритики. Але красивих багато, а Делон – один. Він став кіносимволом своєї нації, хоча в історії французького кіно було чимало акторів, навколо яких створювалися міфи. Згадайте хоча б Жана Габена, Бріджит Бардо... Та загадка Алена Делона в тому, що вже для трьох поколінь глядачів він залишається немеркнучою зіркою. Він – явище, ціла епоха в кіно. Багато фільмів за його участю стали класикою: «Рокко та його брати», «Леопард», «Басейн», «Самурай», «Двоє в місті» та інші. Ще на самому початку своєї кар'єри він - актор-самоучка - створив дуже складні образи, що пізніше увійшли до всіх підручників кіномистецтва.

І тут, мені здається, буде доречно навести думку самого Делона про свою професію. *«Є три типи акторів: погані, хороші і великі. З поганими все ясно, вони грають бездарно, хороші - грають добре. А великі нічого не грають. Вони просто живуть перед камерою. Як Жан Габен, як Брандо, як я». «Актор - це не професія. Цьому не можна навчитися. Раніше за актора завжди є людина».*

Так що він за людина - Делон? Ми звикли бачити його в образі сильного і красивого героя, який завжди перемагає. Звідси його героїчний імідж, насправді ж він більше трагічний. Про Алена Делона не написано жодної біографічної книги, він ніколи не давав на це згоди. Але декілька документальних фільмів трохи відкривають завісу його не зовсім простого життя.

Прокляттям його дитинства була самотність: розлучення батьків, виховання в чужій родині, шість пансіонів, з яких його послідовно виключали за погану поведінку. Та відомо, що складна дитина - це нещаслива дитина.

У сімнадцять років він потрапляє на війну в Індокитай в складі корпусу морської піхоти, де було жорстоке правило: «йди або здохнеш». Один з армійських товаришів Делона згадував про нього, як про "досить сором'язливого, стриманого, прекрасного хлопця з добрим серцем». Та після повернення з Сайгону, за свідченням Жана Габена, «він так і не зміг звикнути до мирного життя» і відчував себе солдатом легіону. Його завжди тягнуло до тих, хто стояв на межі закону. В той же час

військова сторінка його життя, за словами самого Делона, дозволила йому стати тим, ким він став потім і ким є тепер.

«Щоб я міг тебе побачити – заговори», - стверджував Сократ. Тож прислухаємося до відомого грека, ось декілька висловлювань Алена Делона.

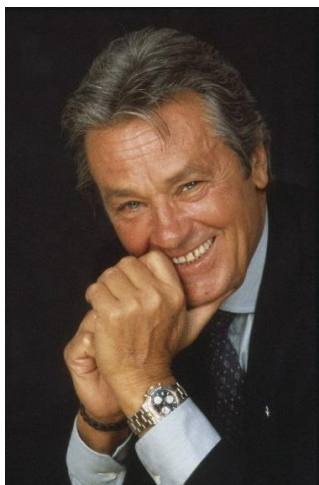
«Кажуть, що у вас поганий характер?» - «Ні, у мене просто є характер!»

«Попри те, що про мене пишуть, я дуже чутливий і емоційний. Хіба я інакше зміг би стати актором, великим актором? Я більше інших відчуваю щастя і страждання».

«Мені знадобилося десять років важких зусиль, щоб змусити людей забути, що я лише симпатичний хлопець з красивим обличчям. Це був важкий поєдинок, але я його виграв».

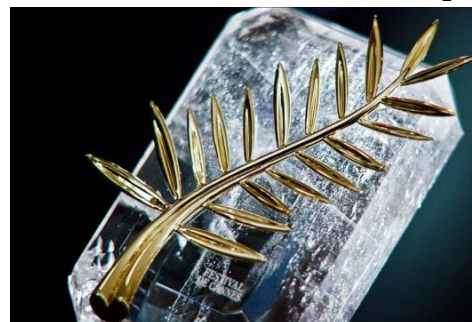
«З моєї точки зору, заслужені люди - це не актори, співаки, художники, а ті, хто все своє життя присвячує добру, залишаючись здебільшого нікому не відомими».

«Якщо я через своїх героїв, через все те, що зробив, дарую людям мрію, виходить, я не даремно прожив життя. Мрія потрібна завжди, і вона буде жити, поки в світі є зірки ...»

Ален Делон знявся у 85-ти фільмах. Але актор, яким би талановитим він не був, завжди залишається виконавцем. Творчому дару Делона майже з самого початку стає тісно в акторських обладунках. Він хоче творити. З 1964 року він створює свої кіностудії, продюсує проекти, пише сценарії, знімає фільми, як режисер і грає в них же як актор. На сьогоднішній день Делон є продюсером більш ніж 30-ти картин. А от Голлівуду французький красень не припав до душі. Навіть дивно, але улюбленець мільйонів жодного разу не був навіть номінований на «Оскар» і не має, по суті, головних кінематографічних

нагород! Зате мес'є Делон є офіцером Ордену Почесного легіону - вищої нагороди Франції.

Та лише в минулому 2019 році на Міжнародному Каннському кінофестивалі Алену Делону була вручена «Почесна Золота пальмова гілка» - «За внесок у розвиток кінематографа». На церемонії він був присутній разом зі своєю донькою Аннушкою.

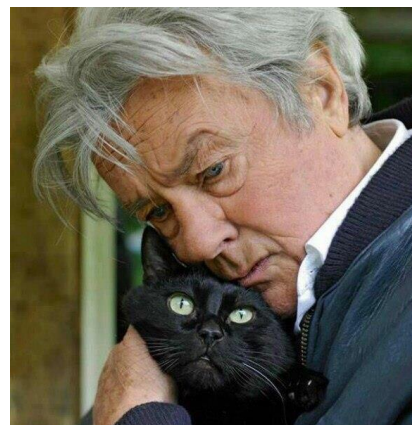
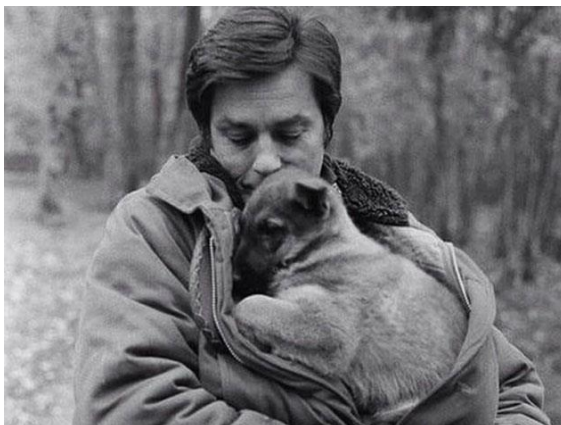
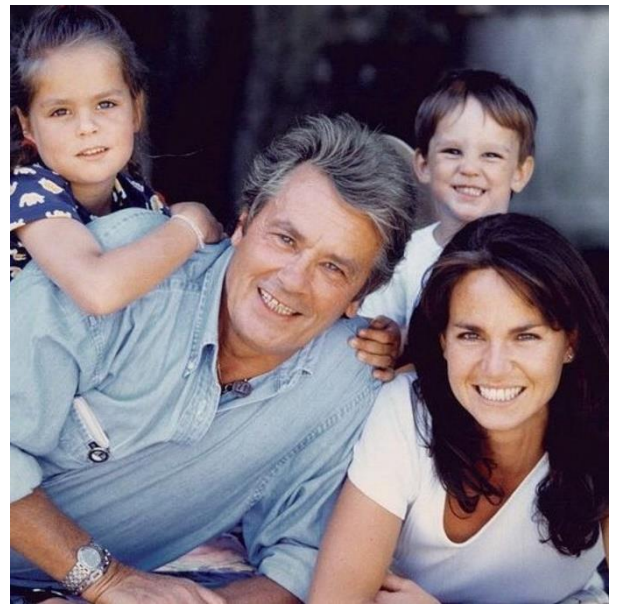
Приватне життя відомих людей завжди викликає зацікавленість. Сам Делон називає своє особисте життя «драматичним садом любові». Чутки вважають його великим спокусником, але Делон виправдовується тим, що в його

присутності жінки просто вирішували все самі... Він закохувався, помилявся, страждав, зраджував і зраджували йому...

Остання його жінка, колишня голландська манекенниця Розалі ван Бремен, мати двох його дітей, пішла від нього сама.

І з того часу Делон живе відлюдником, в оточенні своїх улюблених собак в маєтку на березі Женевського озера. Собаки для актора, а їх біля двох десятків, як віддушина від самотності. І Делон знає, що вони ніколи не зрадять! А ще великий актор, який створив цілу бізнес-імперію, де є авіакомпанії, кіностудії, яхти, художні галереї утримує 5 розплідників для бездомних собак і кішок. Бо в душі він залишився тим же прекрасним хлопцем з чуйним серцем, яким був замолоду.

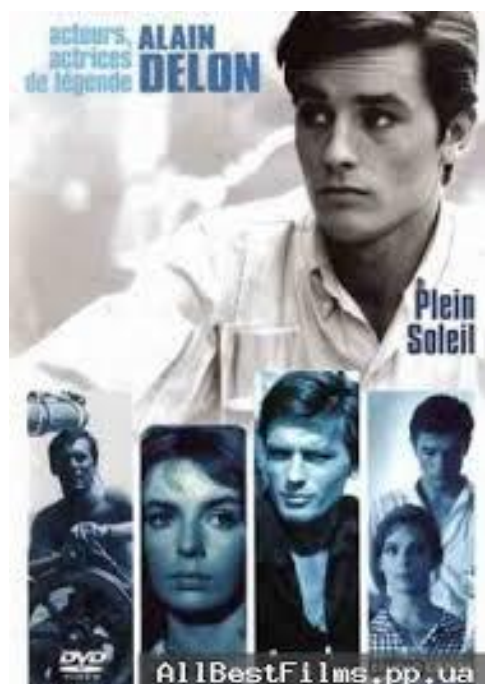

Ален Делон з іронією ставиться до своєї легендарності. І навіть знявся в пародії на самого себе – ролі Цезаря в комедії 2008 року «Остерікс на Олімпійських іграх».

Вибір фільмів для сьогоднішнього показу був над-то великий, і все-таки я вирішила зупинитися на картині, з якої почалося зоряне сходження Делона. Фортуна однозначно була прихильною до нього, коли звела на самому початку кар'єри з такими майстрами кіномистецтва, як Рене Клеман, Лукіно Вісконті, Мікеланджело Антоніоні. Вони виліпили з нього актора. Але своїм вчителем Ален Делон називає саме Рене Клемана, режисера, який вивів молодого актора на зоряну орбіту. **«Рене Клеман - це мій метр, це він мене всьому навчив. Це був найцікавіший постановник з тих, яких я знав»**, - скаже Ален Делон в Каннах в 2013 році на столітті режисера.

А в 1959 році знаменитий французький режисер, фільми якого визначали обличчя післявоєнного європейського кінематографа, Рене Клеман взявся за екранізацію сучасного роману американської письменниці Патриції Хайсміт "Талановитий містер Ріплі". Двома роками раніше цей роман був відзначений Гран-прі французької премії «Детективна література».

Треба сказати, що знайомство з особистістю письменниці викликає неоднозначні відчуття... Емігрантка з Америки, вона була неприємною і відштовхуючою людиною. Сусідам і знайомим взагалі здавалася дуже жорстокою. Проблеми з алкоголем і з самою собою зробили з неї затворницю. Вона знаходила спільну мову тільки ... з равликами, які у неї жили сотнями в якості домашніх тварин. Проте письменниця прославилася завдяки своїм психологічним детективам з елементами нуару та серією книг про Тома Ріплі, яких вона напише п'ять. Твори Патриції Хайсміт цікаві кінематографістам, на сьогоднішній день відомо вже 15 екранізацій. Причому у 21 столітті попит серед режисерів на її твори росте.

У пенталогії про Тома Ріплі вона вивела образ афериста, здатного на все, диявольськи симпатичного і абсолютно аморального типа, що викликає захоплення, змішане з огидою. Саме цю роль забажав зіграти молодий Делон, хоча йому був запропонований інший персонаж. Та сміливого претендента підтримала в його бажанні жінка режисера – мадам Клеман. Один зі свідків зйомок сказав, що Делон з'явився, як молода рись. А відомий своєю строгістю Клеман так згадував про роботу з Делоном: «Актор з таким рідкісним слухом - благодать для режисера. Багато акторів засвоюють лише те, що їх влаштовує. Делон завжди був готовий виконати найнеймовірніші речі».

Художній фільм "На яскравому сонці" вийшов в світовий прокат в 1960 році і був захоплено прийнятий і глядачами, і критикою. Про Делона починають говорити, як про талант, відзначаючи у молодого актора важливе для фільму поєднання «душі диявола» і «лику ангела». А Делон знайшов свого героя: людини з подвійним дном. Його називають «Жюльєном Сорелем 1960 року» і «гідним наступником Жерара Філіпа». Патриція Хайсміт сказала, що Делон в ролі Тома Ріплі - чудовий, що фільм дуже красивий для очей і цікавий для розуму, але критикувала закінчення. Та їй відповів один американський кінокритик (англомовна версія фільму відома під назвою «Багряний полудень»), він написав, що картина закінчується таким чином тільки тому, що у Клемана немає залізних нервів Хайсміт.

Фільм обійшов весь світ і на протязі багатьох років став класикою. Завдяки стабільній популярності Алена Делона, в Парижі в 1968 і 1989 роках успішно пройшли повторні прем'єри. А в 2013 році відбулася повторна прем'єра відновленої версії фільму, яка була представлена на 66-му Каннському кінофестивалі. У 2015 році трилер Рене Клемана "На яскравому сонці" названий в числі 100 найкращих французьких фільмів в історії кіно.

Зараз люблять робити рімейки. У 1999 році з'явилася нова екранізація «Талановитого містера Ріплі». Делон болісно сприймає сучасні версії його картин. В одному з останніх інтерв'ю він сказав: «Я думаю, що є деякі фільми, не будемо скромничати, які не треба чіпати. Їх не можна повторити!»

Ми показуємо оригінал шедевр! Приємного Вам перегляду!

<https://w107.zona.plus/movies/na-yarkom-solntse>

Матеріал підготувала Інна Максимович.